

určeno, lze z mimořádných podporovacích fondů poskytovat dále podpory způsobem až dosud obvyklým, avšak dotace těchto fondů z řádných příjmů až na další se nepripouští.

Oběžník z 23. října 1926, č. 25, o placení tiskopisů nemocenských pojišťoven.

Zaměstnavatelé si stěžují, že nemocenské pojišťovny požadují zaplacení tiskopisů, použitých k tak zvané soupisové akci, to jest k přihláškám všech pojištěnců k 1. červenci 1926.

Ústřední sociální pojišťovna upozorňuje, že tato soupisová akce směřovala k opatření administrativních pomůcek, sloužících k přeřazení pojištěnců do nových mzdových tříd a že podle jejího názoru nejsou zaměstnavatelé povinni zaplatiti tiskopisy, kterých skutečně ke hlášení použili.

Připomínáme, že v rámci Ústřední sociální pojišťovny nemocenským pojišťovnám za práce pro ni konané, bude pamatováno i na částečnou úhradu nákladů této soupisové akce.

Pokud ostatních tiskopisů se týče, upozorňujeme, že v zákoně není pozitivního ustanovení, z něhož dalo by se odvoditi, že zaměstnavatelé jsou povinni k hlášení potřebné tiskopisy nemocenským pojišťovnám zaplatiti. Ovšem nelze přezírat, že s tiskopisy nemocenských pojišťoven se nešetří a že se používají k protiskům a i jinak zneužívají.

Pokud věc nebude upravena jinak, doporučujeme všem nemocenským pojišťovnám, aby přihlížejíce k místním poměrům a obyčejům v dohodě se zaměstnavateli svého obvodu věc upravily tak, aby tiskopisů nebylo zneužíváno.

Spory o placení tiskopisů dlužno podle názoru Ústřední sociální pojišťovny podle ustanovení § 239 řešiti na podkladě výměrů (§ 189) cestou instanční.

Oběžník Ústřední sociální pojišťovny, č. 26, ze dne 8. listopadu 1926, o převodních částkách.

Ústřední sociální pojišťovny docházejí sdělení o dřívějším pojištění pro případ invalidity a stáří pojištěnců u jiných nositelů pojištění, zejména u nositelů pojištění pensijního.

Pro pojištěnce, kteří před vstupem do zaměstnání, podléhajícího pojistné povinnosti podle zákona 221/1924 byli pojištěni podle zákona o pojištění pensijním nebo zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen nebo byli vyloučeni z pojistné povinnosti podle § 6, písm. a) zákona, jest poslední nositel pojištění, t. j. buď Všeobecný pensijní ústav v Praze se svými zemskými úřadovkami v Praze, Brně, Opavě a Bratislavě nebo některý z náhradních pensijních ústavů, Ústřední bratrská pokladna v Praze, po případě zaměstnavatel uvedený v § 5, písm. a) zákona, povinen vydati nashromážděnou převodní částku (záložní podíl, prémiovou rezervu) Ústřední sociální pojišťovně.

Tato povinnost k vydání převodní částky trvá, podle § 243 zák., neuplynulo-li ode dne vystoupení z dřívějšího zaměstnání podléhajícího jiné pojistné povinnosti nebo vylučujícího z pojistné povinnosti až do dne vstupu do zaměstnání zakládajícího povinnost ku převodu více než 10 let. Zaměstnavatel uvedený v § 5, písm. a), jest povinen podle odst. 2. § 240 k vydání převodní částky, vystoupil-li pojištěnec ze zaměstnání u tohoto zaměstnavatele po 1. červenci 1926.